

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2018-248

11.4.2018

KLP Skadeforsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Yrkessykdom — foreldelse — menerstatning HTA — yfl. § 15, fal. § 18-6.

Forsikrede fikk konstatert yrkesutløst irritativt kontakteksem i 2001, og Nav utbetalte i 2001 ménerstatning i gruppe 1. I 2002 reduserte forsikrede sin stilling til 80 % pga. eksemet. Spørsmål om krav på erstatning for økonomisk tap under yfl. og HTA var foreldet, da det ble fremsatt i 2015. Sekretariatet avgjorde saken i medhold av delegert myndighet og la til grunn at krav om menerstatning var foreldet etter både yfl. og HTA, samt at krav om erstatning for inntektstap også var foreldet etter yfl. Nemnda var enig i sekretariatets avgjørelse og selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1953, gartner) fikk håndeksem høsten 1998. I juni 2001 konkluderte en spesialist i hudsykdommer med at forsikrede hadde et irritativt kontakteksem på hendene, og at tilstanden var et yrkeseksem.

Fylkestrygdekontoret godkjente i august 2001 eksemet som yrkessykdom, og forsikrede fikk utbetalt ménerstatning i gruppe 1. I 2002 gikk forsikrede ned til 80 % stilling på grunn av eksemet.

Forsikrede meldte krav om erstatning under yfl. til selskapet 16.11.15. Selskapet avsto kravet 31.8.16, med henvisning til at krav under yfl. og HTA var foreldet.

Avslaget ble påklaget, og selskapet anførte 30.11.16:

I ditt brev av 01.11.2016 anføres at saken ikke er foreldet i sin helhet, verken etter yfl eller HTA, og at din klients økonomiske tap må utredes. Det presiseres at vårt avslag på foreldelse kun gjelder krav om menerstatning, og ikke øvrige potensielle erstatningsposter etter yfl eller HTA. Dette beror følgelig på en misforståelse.

Det synes som om partene er enige om at krav om menerstatning er foreldet både etter yrkesskadeforsikringsloven og etter Hovedtariffavtalen. Vi har imidlertid ikke mottatt noen andre krav i saken. Vi imøteser derfor et dokumentert krav.

Forsikrede fremsatte 5.4.17 krav om erstatning for inntektstap, påførte og fremtidige utgifter. Selskapet avsto kravene fordi krav under yfl. var foreldet, og krav om ménerstatning under HTA var foreldet. Krav om inntektstap under HTA ble avslått, ettersom Nav ikke hadde tilkjent ham uføretrygd med yrkesskadefordeler.

Forsikrede har i det vesentlige anført at selskapet har lagt til grunn en uriktig tolkning av foreldelsesbestemmelsene og høyesterettspraksis. Foreldelse er ikke inntrådt i forhold til det økonomiske tapet. Selskapet har dessuten opplyst at det har forlatt foreldelsesansførselen. Selv om forsikrede fikk utbetalt ménerstatning i 2001, arbeidet han fremdeles full tid. Ménerstatningen fra Nav, innebar derfor ikke noen oppfordring om å gå til søksmål mot selskapet om inntektstap/økonomisk tap. Det fremgår av høyesterettspraksis at foreldelsesfristen først starter når forsikrede har "nødvendig kunnskap" om kravet og den erstatningsansvarlige. Kravet om

"nødvendig kunnskap" innebærer bl.a. at forsikrede må ha hatt en "rimelig utsikt til et positivt resultat". Forsikrede var i arbeid i 80 % til mars 2016. Pga. yrkessykdommen gikk han av med AFP i mars 2016. Navs utbetaling av ménerstatning har ikke foranlediget friststart for foreldelse for andre erstatningsposter enn nettopp ménerstatning. Nedgangen i 2002 i stillingsprosenten var for liten til å utløse rett til trygdeytelser. Det foreligger ikke noe trygdevedtak i tilknytning til ervervsuførhet, og det må bety at foreldelse av økonomisk tap i forhold til HTA ikke er inntrådt.

Selskapet har i det vesentlige anført at forsikrede hadde nødvendig kunnskap i og med spesialistvurderingen i 2001, og stillingsreduksjonen i 2002. Et eventuelt erstatningskrav under yfl. oppsto derfor allerede 2002/2003. Da krav ble meldt i november 2015, hadde forsikredes situasjon vært mer eller mindre uendret fra 2002. I brev til forsikrede presiserte selskapet at foreldesesanførselen bare gjaldt ménerstatning. Han hadde da ikke fremsatt krav under andre erstatningsposter, og selskapet hadde ikke grunnlag for å ta stilling til om retten til erstatning ellers var foreldet. Da krav ble meldt 16.11.15, var de foreldet både etter den alminnelige 3-årsfristen og den absolutte 10-års fristen.

Forsikringstilfellet i relasjon til krav etter HTA må sies å ha inntruffet på vedtakstidspunktet, dvs. 29.8.01. Fristen gikk dermed ut ved årsskiftet 2011-2012, jf. reglene om den absolutte 10-årsfristen for foreldelse.

Sekretariatets avgjørelse:

Nemndas sekretariat avgjorde saken 15.2.18 medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i saksbehandlingsreglene. Forsikrede fikk ikke medhold i klagen.

Sekretariatet la til grunn at krav om ménerstatning var foreldet både etter yfl. § 15 og HTA, jf. fal. § 18-6. Det ble vist til nemndas avgjørelser 2014-344, 2013-417 og 2011-631 og at foreldelse begynner å løpe når det er forsvarlig å reise søksmål. Det ble videre vist til at det forelå både en spesialisterklæring og et trygdevedtak om ménerstatning i 2001. Sekretariatet la videre til grunn at krav om erstatning for inntektstap var foreldet under yfl., da kravet ble meldt i 2015.

Sekretariatet kunne ikke se at selskapet hadde frafalt foreldesesinnsigelser hva gjaldt det økonomiske tapet, da selskapets avslag kun gjaldt krav om ménerstatning.

Forsikrede klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Nemnda er enstemmig enig i sekretariatets avgjørelse.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Kaja de Vibe Malling (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).